

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XIX. Hanc Sacerdotii Dignitatem suspicientes, & ea se indignos existimantes latebras fugamque quæsiuere, quantumuis sanctissimi, doctissimiq[ue], ac proinde ad sacerdotij munus aptissimi fuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

gnitate sacerdotali capite tertio. Nihil excellentius in hoc seculo sacerdotibus; si nomen congruat actioni, & actio respondeat nomini; ne sit nomen inane, & crimen immane, ne sit honor sublimis, & vita deformis, & cetera. Sanctus Isidorus Pelusiota libro secundo, epistola 205. Tantum inter sacerdotem, & quemlibet primum virum interesse debet, quantum inter celum & terram discriminis est. Scit enim Sanctus Bernardus libro secundo, de considerat. capite septimo. Monstruosus, gradus summus, & animus infimus: sedes prima, & vita ima: lingua magniloqua, & manus otiosa: sermo multus, & fructus nullus: vultus gravis, & actus levis: ingens auctoritas, & nutans stabilitas. Et Sanctus Ambrosius libro decimo, epist. 32. Quid, ait, interesset inter populum & sacerdotem, si iidem astringerentur legibus? Debet preponderare vita sacerdotis, sicut preponderat gratia. De hac igitur Ecclesiasticorum integritate & virtute Apostolorum sequentibus capitibus mandantem audiamus.

CAPVT XIX.

HANC SACERDOTII DIGNITATEM
*suspicientes, & ea se indignos existimantes latebras
 fugamque quaesuerunt, quantumvis sanctissimi,
 doctissimi, ac proinde ad sacerdotii mu-
 nus aptissimi fue-
 rint.*

§. **S**ic Abbas Isaac ne presbyter ordinaretur in Ægyptum fugit, & inter dumeta se abscondit. In vitis Patrum parte secunda. §. vigesimo primo. Angelus ad Sanctum Franciscum missus, cum phiala lucida in manu limpidissimo liquore plena dixit:
 B. Francisc. Vide, FRANCISCUS, quicumque vult fieri Sacerdos,
 & Sacramenta administrare, ita purus esse debet in
 anima;

anima sicut liquor iste, noluit vir sanctus fieri Sacerdos, qui tantam animæ suæ non putavit esse puritatem libr. 1. Chronic. S. Francisc. part. 1. cap. 41. S. Gregor. Magnus ad Pontificatum electus, infirmitatis suæ conscius fugam iniit, & inter sylvarum saltus & cauernarum latibula, fulgidæ columnæ indicio agnitus capitur, trahitur, & Pontifex consecratur Ioannes Diaconus in vita eius lib. 1. cap. 44. Baron. tom. 8. Anno 590. S. Ephrem Syrus cum intellexisset se ad Episcopatum electum tantisper furorem simulauit, donec alius electus esset, Sozom. lib. 3. hist. Eccl. cap. 15. Nilammo Sanctissimus Eremita, vt idem narrat Sozomenus libr. 8. Eccl. hist. cap. 19. ne consecraretur Episcopus Hierapoleos mortem à Domino impetravit, vt & S. Goaris Presbyter incurabilem morbum, cum à Sigeberto Rege ad Treuirensē Episcopatum vocaretur. In vita eius Iulii apud Surium.

§. S. Augustinus notus ob virtutem & doctrinam, cum adhuc laicus esset ab eis tantum Ecclesiis, quæ non haberent Episcopos, suam abstinebat presentiam, manu iniecta à populo Episcopo ordinandus infertur, qui vbertim lachrymatus est considerans, quam magna sua vitæ pericula de gubernatione Ecclesiæ impenderent. Ita Possidius in eius vita cap. 4.

§. Ad S. Augustinum D. Ambrosii vitam scripsit Paulinus Presbyter, narratque, quod vocatus ad Episcopatum Mediolensem miris artibus suos suffragatores eludere conatus sit, sed cum nihil profecisset clandestina fuga bis elapsus est, & ex ea retractus ordinationem inuitè admisit.

§. S. Ammonius Eremita ad Episcopalem consecrationem adducendus, cum dissuadere non posset, dexteram sibi auriculam amputauit, & cum adhuc instarent, linguam quoque sibi recissurū esse ad iurauit, & ita eum reliquerunt. Ista Nicephorus lib. 11. Eccl. hist. cap. 37. Socrates libr. 4 cap. 23. Palladius histor.

Bb

Lausia-

Mors Episcopati
antelata.

Lausiace cap. 12. Cujus Amonis animam, ut est apud Niceph. lib. 8. hist. Eccles. c. 41. Magnus Antonius in cœlum deduci vidit diuinis eam virtutibus comitantibus, veneratione q; & stipatione multa, atq; ineffabili quodam hymnorum carmine prosequentibus. Quapropter & qui sacerdotium vel inuitè, vel aliorum iudicio, vel etiam Christo fruendi desiderio & amore susceperunt, magno studio & religione se ad illud compararunt, & ad sacrificium piè sanctèq; obendum nihil prætermiserunt.

Nemo rep. 2.
se fit iustus.

§. Ob amplissimam sacerdotii maiestatem longa & diligenti ad id opus esse præparatione docens Sanctus Gerg. Nazianz. Apolog. 1. Quis, inquit, ille est, qui veritatis antistitem ac propugnatorem vnus diecula spatio re-

Sacerdotalis lut simulachrum ex argilla fingit, illum, inquam, qui cum Angelorum classe atq; ordine futurus est, qui cum Archangelis Deum celebrabit, qui ad supernum altare sacrificia transmittet,

Simulq; cum Christo sacerdotio fungetur, qui figmentum in-
Sacerdos & staurabit, imaginemq; creatori sistet, & superno mundo opifi-
Christus si- cem aget, ut quod maius est dicam, Deus erit, aliosq; Deos effi-
mul sacri- cio & officio ciet? Scio, cuius ministri sumus, & ubi siti, & quo mittentur.
funguntur. Scio, quæ Dei sublimitas, quæ humana infirmitas, ac rursus

Sacerdos De- eo ascendet peccato prouolutus? quis terrena caligine carnisq;
us Deos effi- crassitie adhuc obuolutus tota mente totam illam mentem pure
cit.

Iob. 36 v. 25. perspiciet, rebusq; stabilibus & oculos fugientibus inter instabi-
Deū vnu- les oculisq; subiectas miscebitur? cum vix etiam ipsum summi
quisque in- boni simulachrum quisquam in hac vita quamlibet accuratè
tuetur pro- purgatus cernere queat, non aliter atq; ii qui Solem in aquis in-
cul. tuentur.

§. Salutare est proinde S. Gregor. consilium lib. 7.
Sacerdotium epist. 110. & habetur 1. q. 1. c. 27. Non est putanda. Quisqu
itutus, q id sacerdotium non ad elationis pompam, sed ad veritatem adipi-
virum & f. sci desiderat, prius vires suas cum hoc, quod est subiturnus, onere
cultatū hū metiatur, ut si impar est abstineat, & ad id cum metu etiam, cui
beat, consi- se sufficere existimat, accedat. §. Quo-
uerat.

§. Quomodo autem vires suas, periclitari & expendere debeat, idem docet D. Gregor. in Pastor. sui praefatione dicens: Cum rerum necessitas exposcit: pensandum valde est, ad culmen quisq; regiminis qualiter veniat: atque ad hoc ritè perueniens qualiter viuat: & benè viuens qualiter doceat, & rectè docens infirmitatem suam quotidie quanta valet consideratione cognoscat: ne aut humilitas accessum fugiat: aut peruentioni vita contradicat: aut vitam doctrina destituat: aut vitam praesumptio extollat.

§. Qui secus faciunt eorum temeritatem merito deplorat idem summus sanctusq; Pontifex Gregorius lib. 7. epist. 114. & habetur dist. 61. can. 1. Sacerdotale. Quidam instinctu inanis gloria illecti, ex laico repente habitu sacerdotii honorem accipiunt, & (quod dicere pudet, & graue tacere est) regendi rectores, & qui docendi sunt, doctores, nec erubescunt fieri, nec metuntur. Ducatum animarum impudenter assumunt, quibus via omnis ignota ductoris est: Et, quo vel ipsi gradiuntur, ignari sunt. Quod quam prauum, quamue sit temerarium, seculari etiam ordine, & disciplina monstratur. Nam dum dux exercitus non nisi labore & sollicitudine expertus eligitur, quales animarum duces esse debent, qui ad Episcopatus culmen immatura cupiunt festinatione conscendere: huius saltem rei comparatione considerent, & aggredi repente inexpertos labores abstineant, ne caeca honoris ambitio, & ipsis in paenam sit, & aliis pestifera erroris semina iaciat; quippe qui non didicerunt quod ipsi doceant.

§. Qua de re S. Hieronym. in cap. 3. Isaia v. 6. Vestimentum tibi est? Quanti, inquit, panes non habentes, & vestimentum cum ipsi esuriant, & nudi sint, nec habeant spirituales cibos, neq; Christi tunicam integrā referuarint, alios & alimonia & vestimenta promittunt: & pleni vulnerib; medicos esse se iactant. Nec seruant illud Mosaicum: Prouide alium quem mittas Exod. 4. v. 13. Aliudq; mandatum Eccles. 7. v. 6.

Ne queras iudex fieri ne forte non possis auferre iniquitates.